

սերու վերան ուշ չեն դարձնէր, այլ թողած են բազրի ձեռն, իւրեանք բարձրացած են իւրեանց զիւղերու բարձունքը, հովիաներու վերայ, ուր կանայք զբազուած են ոչխար կթել, մածուն, պանիր, իւղ, ժածիկ, չորթան ևլն. պատրաստել, պատանիք գառներ պահպանել, ծերք իւրեանց տուն կառավարել, իսկ երիտասարդք հրացան ի ձեռ այլ և այլ կետուկներու վերայ գտնուած ծերպերու մէջ տեղաւորուել, մարդկային որսորդութեամբ պարապել:

Ահա իւրեանց ցանքերն թոյլ տուած են բնութեան ձեռն, աճած և բարձրացած է որպէս վայրենի խոտ, փոքրիկ անձրև մի, ցօղ մի և հով մի, խաւ խաւ իրարու վերայ շրջած է, սա տիրոջ առջև խոտից աւելի արժէք չունի, խոտն է իւր հօտին դարմանը, ընտանեաց կեանքը:

Յորեանի արան որ երկար միջոց անմշակ մնացած, պարարտացած էր, ոյժ տուած է միայն ծղոնին, հասկերն դատարկ են, յարզի համար արժէք ունի միայն քրդու առջև, վասն զի ձիուն ևս անունդ պէտք է:

Ահա այս ջրաւէտ և խոտաւէտ վայրերն, նա մանաւանդ սոցա ի հարաւ արևմուտս տարածուած Խալեազ և քանի պատմագիրներու մութ վկայութիւններ կը յիշեցնեն թէ սա է Գարեղենից երկիրն:

1. Շատեան $\frac{5}{4}$ ժամ Մօլլա-սիւլէյմանայ արևմուտքն՝ Սուկաւէտից 1 ժամ հարաւ և Զեականայ 1 ժամ արևելեան հիւսիս բարձր կողերու վրայ գտնուած՝ ձորակի մի ձախ եղրն հաստատուած Շատեանցի ցեղին յատուկ 15 տնուոր մի քուրդ զիւղ է: Այս զիւղի շուրջն կան հայկական գերեզմանատուն, որ յիշատակարան չունի, Սասան խաչքար որ զիւղի վերեն է: